

Arrest

**nr. 85 065 van 23 juli 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X, X, X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat J. BOUDRY verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, Z. G. (...), luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine.

Op 10/10/2010 bent u samen met uw vader lid geworden van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front).

Op 02/04/2011 nam u samen met uw vader deel aan een oppositiebetoging in Baku. De politie kwam gewelddadig tussen. U werd geslagen en opgepakt door de politie. In het politiebureau werd u beledigd en geslagen. Uw vader werd de volgende dag gecontacteerd door de politie. Hij diende smeergeld te betalen voor uw vrijlating. Vooraleer u werd vrijgelaten diende u een document te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend.

Nadat u een convocatie had ontvangen diende u zich op 08/04/2011 aan te bieden bij de politie. U werd beschuldigd van drugshandel en geslagen. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Voor uw vrijlating diende u een document hieromtrent te ondertekenen. Op 17/04/2011 nam u opnieuw deel aan een betoging van de oppositie. De politie kwam gewelddadig tussen maar u kon wegvlugten. De politie kwam 's avonds langs bij uw vader. U diende zich aan te bieden bij de politie hetgeen u niet deed.

Vijf dagen later werd u tijdens uw werk als taxichauffeur opgepakt door de politie. U werd meegenomen naar het politiebureau waar u werd beledigd. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Zowel u als uw vader dienden een document te ondertekenen dat jullie de KHC-partij zouden verlaten.

In juni 2011 kwamen twee veiligheidsagenten informeren of jullie de partij hadden verlaten, hetgeen jullie nog niet hadden gedaan. Ongeveer een week later vernam uw vader op het werk dat zowel u als hij door het bedrijf werden ontslagen als taxichauffeur.

Hierna besloten u en uw vader een brief te schrijven naar de president van Azerbeidzjan waarin jullie de problemen die jullie kenden uitlegden. Enkele dagen hierna kwamen dezelfde twee veiligheidsagenten bij u thuis langs. Ze zeiden dat u en uw vader zich dienden aan te bieden bij de centrale politie van Baku. Uit schrik boden jullie er zich niet aan.

Enkele dagen later viel de politie jullie woning binnen. Uw vader werd geduwd en u kreeg enkele slagen. Toen uw burens tussenkwamen kon u wegvlugten. U ging onderduiken bij uw tantes in Ujar.

Eind juni 2011 werd uw vader thuis onder druk gezet door de politie. Hij werd geslagen en kon niet anders dan uw verblijfplaats meedelen.

Uw vader lichtte u onmiddellijk in waarna u ging onderduiken in het dorp Geziyen. De politie kwam bij uw tantes langs en ze werden bedreigd dat hun huis in brand zou worden gestoken indien ze geen informatie over u gaven.

Op 12 à 13/08/2011 wou u terugkeren naar huis. Nabij uw huis was de politie echter aanwezig. U werd onder vuur genomen maar kon ontsnappen.

Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw vader F. Z. (...) (O.V. 6.863.918), uw zus A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw tantes K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd.

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011, en een kaartje met persoonsgegevens van KHC-lid Hazar Teyyublu."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, Z. G. (...), luidt als volgt:

"U verklaart (CGVS p. 2-3) dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front).

U woonde betogingen bij in april 2011.

Omwille van uw politieke activiteiten werd u drie maal gearresteerd door de politie. U werd gezocht door de politie ten gevolge waarvan ook uw vader in Baku en uw tantes in Ujar problemen kenden (CGVS p. 5-6, 8).

Ondanks de door u voorgelegde overtuigingsstukken (uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC) dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen en deze van uw vader geen geloof kan worden gehecht aan jullie politiek engagement en bijgevolg aan de problemen die jullie naar aanleiding hiervan zouden ondervonden hebben.

U en uw vader vertonen immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan jullie lid zijn en de algemene politieke situatie in Azerbeidzjan.

Ook stroken jullie verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo verklaart u (CGVS p. 9) dat sinds u op 10/10/2010 lid bent geworden van de KHC er geen verkiezingen in Azerbeidzjan hebben plaatsgevonden. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of er sinds jullie lid waren van de KHC verkiezingen hebben plaatsgevonden.

Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat er op 07/11/2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden.

Gevraagd wat uw partij tijdens de laatste parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in uw land van herkomst ondernomen heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of de KHC deel heeft genomen aan de laatste

parlementsverkiezingen en wist evenmin of de voorzitter van de KHC in het parlement zetelde toen hij lid werd van de partij.

U stelt verder dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar kan hierover geen verdere informatie geven, zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, noch wanneer dit blok was opgericht.

Gevraagd naar de naam van een andere oppositiepartij geeft u de afkorting YAP. U weet niet waarvoor deze letters staan maar stelt dat dit een oppositiepartij is, u stelt uitdrukkelijk dat dit geen regerende partij is.

Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat YAP de afkorting is van de partij die reeds jarenlang aan de macht is in Azerbeidzjan.

Uw motivering voor uw gebrek aan kennis met name dat u nog maar pas lid was geworden, dat u nog geen tijd had gehad om u in te werken in de partij, dat u vaak werd opgepakt door de politie waardoor u geen tijd had om u in te lichten, en dat indien u langer lid was - bv. zo'n 2 à 3 jaar - u dit wel zou weten, is niet afdoende.

Er moet immers vooreerst worden opgemerkt dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van uw beweerdde vervolging wegens uw politieke engagement voor de KHC en dat van een asielzoeker die zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij op eenvoudige kennisvragen m.b.t. zijn partij en de politieke situatie in zijn land het antwoord kent.

Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6 & 9) dat u reeds sinds 2009 interesse had voor de KHC en u er zich toen reeds lid van wou maken, dat u sinds oktober 2010 lid bent van de KHC en pas in april problemen ondervond met de autoriteiten.

Hiermee ondergraaft u zelf uw bewering dat u geen tijd had om zich in te werken in de partij.

De motivatie van uw vader (CGVS vader p. 5) dat verkiezingen tot niets leiden en dat dit hem niet interesseerde, vergoelijken geenszins zijn gebrek aan elementaire kennis betreffende zijn partij.

Meer nog, wat betreft de betogingen waaraan u in april 2011 deelnam, respectievelijk op 02/04 en 17/04, stelt u (CGVS p. 9) dat de betoging van 02/04 de eerste was die plaatsvond in 2011 en dat er hiervoor in 2011 geen waren. Ook uw vader, die beweert te hebben deelgenomen aan de betoging van 02/04, stelt (CGVS vader p. 5) dat er voordien in 2011 geen betogingen doorgingen.

Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de maand maart van 2011, met name op 11/03 en 12/03, oppositiebetogingen in Baku hebben plaatsgevonden waartijdens de politie toen telkens op gewelddadige wijze is tussengekomen met vele arrestaties van opposanten tot gevolg.

De vaststelling dat u en uw vader hiervan niet op de hoogte zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie beweerdde politieke engagement.

Verder vertonen uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vader betreffende de door jullie neergelegde documenten die jullie lidmaatschap van KHC aantonen ernstige incoherenties en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u (CGVS p. 4) dat uw vader de twee brieven dd. 03/08/2011 die attesteren dat jullie sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, is gaan oppikken bij het partijbureau. U kon deze brief zelf niet gaan ophalen omdat u sinds eind juni 2011 ondergedoken leefde. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met de partij omdat u bang was te worden opgepakt, reden waarom uw vader toen deze brieven ging ophalen.

Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 2) dat hij samen met u deze brieven m.b.t. jullie lidmaatschap van KHC in augustus 2011 ging halen op het partijbureau.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 2) dat u en uw vader jullie eerste lidkaart van de KHC in 2011 dienden in te leveren op het partijbureau omdat de partij verificaties wou doen en dat jullie hierna geen nieuwe lidkaart hebben gekregen.

Bij confrontatie met jullie lidkaarten van de KHC die zich bevinden in uw dossier wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u (CGVS p. 2-3) dat de politie jullie eerste lidkaart van de KHC heeft afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de betoging van 02/04/2011.

Uw vader stelt (CGVS vader p. 2) dan weer dat jullie lidkaart werd afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de tweede betoging in april 2011, met name op 17/04/2011.

U stelt verder dat u enkele dagen na de betoging van 02/04/2011 samen met uw vader jullie tweede lidkaart van de KHC verkreeg op het partijbureau. Uit deze door u neergelegde lidkaart blijkt echter dat ze werd uitgereikt op 11/08/2011, toen u dus volgens uw verklaringen reeds ondergedoken was.

Verder vertonen uw verklaringen ernstige tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw vader, waardoor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Wat betreft uw eerste aanhouding verklaart u (CGVS p. 6 & 10) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een document diende te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend.

Wat betreft uw tweede aanhouding verklaart u (CGVS p. 6) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een ander document dan tijdens de eerste aanhouding diende te ondertekenen, en dat dit een document was waaruit bleek dat u werd vrijgelaten, maar dat u niet zeker bent wat de inhoud was van het document dat u toen moest ondertekenen.

In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) maakt u echter geen melding van het moeten ondertekenen van een document bij uw vrijlating maar vermeldt u wel dat u in het kader van uw tweede aanhouding een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties.

Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) dat de politie tijdens uw tweede aanhouding zo veel zei en dat u niet echt luisterde, hetgeen niet verklaart waarom u in de door u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal wat betreft uw arrestaties stelt dat u n.a.v. uw tweede arrestatie een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties, hetgeen u voor het Commissariaat-generaal ontkent te hebben moeten doen n.a.v. uw tweede arrestatie.

Wat betreft uw derde aanhouding verklaart u (CGVS p. 7) dat u toen werd bedreigd maar niet werd mishandeld.

Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 4) u toen wel werd geslagen, en dat hij dit weet omdat u hem dit vertelde en dat toen hij u zag bemerkte dat u pijn had.

Wat betreft de brief die u en uw vader schreven naar de president van Azerbeidzjan verklaart u (CGVS p. 7-8, 10) dat jullie deze brief 2 à 3 dagen na jullie ontslag op het werk hebben geschreven.

In de door u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 3) stelt u echter dat u en uw vader werden ontslagen omdat jullie een brief over jullie problemen naar de president hadden verstuurd.

Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) niet meer te weten wat u verklaarde in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal maar dat u nu zeker bent dat jullie ontslag voor het schrijven van de brief naar de president was, dat jullie ontslag hiervoor was en dat die brief een reactie was op jullie ontslag. Gelet echter op uw uitdrukkelijke stelling in de bovenvermelde vragenlijst dat jullie ontslag een gevolg was van het schrijven van een klachtenbrief naar de president, is deze motivering onafdoende en wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder ondermijnd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen en deze van uw gezin inzake jullie vluchtroute van Oekraïne naar België.

Uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 5; CGVS vader p. 3; CGVS K. (...) p. 2; CGVS S. (...) p. 2; CGVS zus p. 2) dat jullie in een wagen naar België reisden, dat de passeur jullie internationaal paspoort had ingehouden en dat hij voor jullie nieuwe internationale paspoorten had aangemaakt die hij toonde tijdens de controles.

Jullie weten niet welk staatsburgerschap jullie volgens deze aangemaakte paspoorten hadden. Jullie hebben evenmin weet of er een visum in het paspoort was aangebracht noch door welk land het eventuele visum was uitgereikt. Verder had de passeur geen afspraak gemaakt wat jullie dienden te zeggen tijdens een eventuele controle.

Deze verklaringen zijn niet aannemelijk.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze.

Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw familieleden geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle.

Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat voor jullie was aangemaakt, niet geloofwaardig.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw familiesleden jullie Azerbeidzjaans paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden.

De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van

de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen.

Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uw lidkaart van de KHC en deze van uw vader, en de twee brieven van de KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, attesteren enkel jullie lidmaatschap maar leveren geen informatie over jullie beweerdde politieke activiteiten noch over jullie problemen.

De twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011 maken geen melding van de reden waarom u er zich diende aan te bieden, leveren geen gegevens in welke zaak u wordt opgeroepen en staven dus uw beweringen hieromtrent niet. Deze convocaties kunnen aldus hetgeen voorafgaat niet wijzigen.

Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten, zowel afgegeven door oppositiepartijen als door de Azerbeidzjaanse autoriteiten, in Azerbeidzjan makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben.

Dit wordt bijvoorbeeld bevestigd door de hierboven gemaakte vaststelling m.b.t. de incoherente en tegenstrijdige verklaringen van u en uw vader over de attesten van KHC. μ

Ook is de vaststelling dat de door u neergelegde convocaties geen officiële stempels bevatten niet bevorderlijk voor de authenticiteit van deze documenten. Het kaartje van KHC-lid Hazar Teyyublu toont aan dat deze persoon lid is van de KHC maar levert geen informatie over uw vluchtmotieven.

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, Z. F. (...), luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger.

Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten.

Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw zoon G. Z. (...) (O.V. 6.863.919), uw dochter A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw schoonzussen K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw zoon G. (...) werden aangehaald.

Uit de verklaringen afgelegd door uw zoon blijkt het volgende:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine.

Op 10/10/2010 bent u samen met uw vader lid geworden van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front).

Op 02/04/2011 nam u samen met uw vader deel aan een oppositiebetoging in Baku. De politie kwam gewelddadig tussen. U werd geslagen en opgepakt door de politie. In het politiebureau werd u beledigd en geslagen. Uw vader werd de volgende dag gecontacteerd door de politie. Hij diende smeergeld te betalen voor uw vrijlating. Vooraleer u werd vrijgelaten diende u een document te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend.

Nadat u een convocatie had ontvangen diende u zich op 08/04/2011 aan te bieden bij de politie. U werd beschuldigd van drugshandel en geslagen. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Voor uw vrijlating diende u een document hieromtrent te ondertekenen. Op 17/04/2011 nam u opnieuw deel aan een betoging van de oppositie. De politie kwam gewelddadig tussen maar u kon wegvluchten. De politie kwam 's avonds langs bij uw vader.

U diende zich aan te bieden bij de politie hetgeen u niet deed.

Vijf dagen later werd u tijdens uw werk als taxichauffeur opgepakt door de politie. U werd meegenomen naar het politiebureau waar u werd beledigd. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Zowel u als uw vader dienden een document te ondertekenen dat jullie de KHC-partij zouden verlaten.

In juni 2011 kwamen twee veiligheidsagenten informeren of jullie de partij hadden verlaten, hetgeen jullie nog niet hadden gedaan.

Ongeveer een week later vernam uw vader op het werk dat zowel u als hij door het bedrijf werden ontslagen als taxichauffeur. Hierna besloten u en uw vader een brief te schrijven naar de president van Azerbeidzjan waarin jullie de problemen die jullie kenden uitlegden.

Enkele dagen hierna kwamen dezelfde twee veiligheidsagenten bij u thuis langs. Ze zeiden dat u en uw vader zich dienden aan te bieden bij de centrale politie van Baku. Uit schrik boden jullie er zich niet aan. Enkele dagen later viel de politie jullie woning binnen. Uw vader werd geduwd en u kreeg enkele slagen. Toen uw burens tussenkwamen kon u wegvluchten.

U ging onderduiken bij uw tantes in Ujar.

Eind juni 2011 werd uw vader thuis onder druk gezet door de politie. Hij werd geslagen en kon niet anders dan uw verblijfplaats meedelen. Uw vader lichtte u onmiddellijk in waarna u ging onderduiken in het dorp Geziyen. De politie kwam bij uw tantes langs en ze werden bedreigd dat hun huis in brand zou worden gestoken indien ze geen informatie over u gaven.

Op 12 à 13/08/2011 wou u terugkeren naar huis. Nabij uw huis was de politie echter aanwezig. U werd onder vuur genomen maar kon ontsnappen.

Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten.

Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw vader F. Z. (...) (O.V. 6.863.918), uw zus A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw tantes K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd.

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011, en een kaartje met persoonsgegevens van KHC-lid Hazar Teyyublu."

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, Z. F. (...), luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon G. Z. (...) (O.V. 6.863.919).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw zoon hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"U verklaart (CGVS p. 2-3) dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). U woonde betogingen bij in april 2011. Omwille van uw politieke activiteiten werd u drie maal gearresteerd door de politie. U werd gezocht door de politie ten gevolge waarvan ook uw vader in Baku en uw tantes in Ujar problemen kenden (CGVS p. 5-6, 8). Ondanks de door u voorgelegde overtuigingsstukken (uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC) dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen en deze van uw vader geen geloof kan worden gehecht aan jullie politiek engagement en bijgevolg aan de problemen die jullie naar aanleiding hiervan zouden ondervonden hebben. U en uw vader vertonen immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan jullie lid zijn en de algemene politieke situatie in Azerbeidzjan. Ook stroken jullie verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo verklaart u (CGVS p. 9) dat sinds u op 10/10/2010 lid bent geworden van de KHC er geen verkiezingen in Azerbeidzjan hebben plaatsgevonden. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of er sinds jullie lid waren van de KHC verkiezingen hebben plaatsgevonden. Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat er op 07/11/2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden. Gevraagd wat uw partij tijdens de laatste parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in uw land van herkomst ondernomen heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of de KHC deel heeft genomen aan de laatste parlementsverkiezingen en wist evenmin of de voorzitter van de KHC in het parlement zetelde toen hij lid werd van de partij. U stelt verder dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar kan hierover geen verdere informatie geven, zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, noch wanneer dit blok was opgericht. Gevraagd naar de naam van een andere oppositiepartij geeft u de afkorting YAP. U weet niet waarvoor deze letters staan maar stelt dat dit een oppositiepartij is, u stelt uitdrukkelijk dat dit geen regerende partij is. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat YAP de afkorting is van de partij die reeds jarenlang aan de macht is in Azerbeidzjan. Uw motivering voor uw gebrek aan kennis met name dat u nog maar pas lid was geworden, dat u nog geen tijd had gehad om u in te werken in de partij, dat u vaak werd opgepakt door de politie waardoor u geen tijd had om u in te lichten, en dat indien u langer lid was - bv. zo'n 2 à 3 jaar - u dit wel zou weten, is niet afdoende. Er moet immers vooreerst worden opgemerkt dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van uw beweerde vervolging wegens uw politieke engagement voor de KHC en dat van een asielzoeker die

zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij op eenvoudige kennisvragen m.b.t. zijn partij en de politieke situatie in zijn land het antwoord kent. Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6 & 9) dat u reeds sinds 2009 interesse had voor de KHC en u er zich toen reeds lid van wou maken, dat u sinds oktober 2010 lid bent van de KHC en pas in april problemen ondervond met de autoriteiten. Hiermee ondergraaft u zelf uw bewering dat u geen tijd had om zich in te werken in de partij. De motivatie van uw vader (CGVS vader p. 5) dat verkiezingen tot niets leiden en dat dit hem niet interesseerde, vergoelijken geenszins zijn gebrek aan elementaire kennis betreffende zijn partij.

Meer nog, wat betreft de betogingen waaraan u in april 2011 deelnam, respectievelijk op 02/04 en 17/04, stelt u (CGVS p. 9) dat de betoging van 02/04 de eerste was die plaatsvond in 2011 en dat er hiervoor in 2011 geen waren. Ook uw vader, die beweert te hebben deelgenomen aan de betoging van 02/04, stelt (CGVS vader p. 5) dat er voordien in 2011 geen betogingen doorgingen. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de maand maart van 2011, met name op 11/03 en 12/03, oppositiebetogingen in Baku hebben plaatsgevonden waartijdens de politie toen telkens op gewelddadige wijze is tussengekomen met vele arrestaties van opposanten tot gevolg. De vaststelling dat u en uw vader hiervan niet op de hoogte zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie beweerde politieke engagement.

Verder vertonen uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vader betreffende de door jullie neergelegde documenten die jullie lidmaatschap van KHC aantonen ernstige incoherenties en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u (CGVS p. 4) dat uw vader de twee brieven dd. 03/08/2011 die attesteren dat jullie sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, is gaan oppikken bij het partijbureau. U kon deze brief zelf niet gaan ophalen omdat u sinds eind juni 2011 ondergedoken leefde. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met de partij omdat u bang was te worden opgepakt, reden waarom uw vader toen deze brieven ging ophalen. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 2) dat hij samen met u deze brieven m.b.t. jullie lidmaatschap van KHC in augustus 2011 ging halen op het partijbureau.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 2) dat u en uw vader jullie eerste lidkaart van de KHC in 2011 dienden in te leveren op het partijbureau omdat de partij verificaties wou doen en dat jullie hierna geen nieuwe lidkaart hebben gekregen. Bij confrontatie met jullie lidkaarten van de KHC die zich bevinden in uw dossier wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u (CGVS p. 2-3) dat de politie jullie eerste lidkaart van de KHC heeft afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de betoging van 02/04/2011. Uw vader stelt (CGVS vader p. 2) dan weer dat jullie lidkaart werd afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de tweede betoging in april 2011, met name op 17/04/2011. U stelt verder dat u enkele dagen na de betoging van 02/04/2011 samen met uw vader jullie tweede lidkaart van de KHC verkreeg op het partijbureau. Uit deze door u neergelegde lidkaart blijkt echter dat ze werd uitgereikt op 11/08/2011, toen u dus volgens uw verklaringen reeds ondergedoken was.

Verder vertonen uw verklaringen ernstige tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw vader, waardoor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Wat betreft uw eerste aanhouding verklaart u (CGVS p. 6 & 10) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een document diende te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Wat betreft uw tweede aanhouding verklaart u (CGVS p. 6) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een ander document dan tijdens de eerste aanhouding diende te ondertekenen, en dat dit een document was waaruit bleek dat u werd vrijgelaten, maar dat u niet zeker bent wat de inhoud was van het document dat u toen moest ondertekenen. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) maakt u echter geen melding van het moeten ondertekenen van een document bij uw vrijlating maar vermeld u wel dat u in het kader van uw tweede aanhouding een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) dat de politie tijdens uw tweede aanhouding zo veel zei en dat u niet echt luisterde, hetgeen niet verklaart waarom u in de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal wat betreft uw arrestaties stelt dat u n.a.v. uw tweede arrestatie een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties, hetgeen u voor het Commissariaat-generaal ontkent te hebben moeten doen n.a.v. uw tweede arrestatie.

Wat betreft uw derde aanhouding verklaart u (CGVS p. 7) dat u toen werd bedreigd maar niet werd mishandeld. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 4) u toen wel werd geslagen, en dat hij dit weet omdat u hem dit vertelde en dat toen hij u zag bemerkte dat u pijn had.

Wat betreft de brief die u en uw vader schreven naar de president van Azerbeidzjan verklaart u (CGVS p. 7-8, 10) dat jullie deze brief 2 à 3 dagen na jullie ontslag op het werk hebben geschreven. In

de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 3) stelt u echter dat u en uw vader werden ontslagen omdat jullie een brief over jullie problemen naar de president hadden verstuurd. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) niet meer te weten wat u verklaarde in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal maar dat u nu zeker bent dat jullie ontslag voor het schrijven van de brief naar de president was, dat jullie ontslag hiervoor was en dat die brief een reactie was op jullie ontslag. Gelet echter op uw uitdrukkelijke stelling in de bovenvermelde vragenlijst dat jullie ontslag een gevolg was van het schrijven van een klachtenbrief naar de president, is deze motivering onafdoende en wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder ondermijnd. Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen en deze van uw gezin inzake jullie vluchtroute van Oekraïne naar België. Uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 5; CGVS vader p. 3; CGVS K. (...) p. 2; CGVS S. (...) p. 2; CGVS zus p. 2) dat jullie in een wagen naar België reisden, dat de passeur jullie internationaal paspoort had ingehouden en dat hij voor jullie nieuwe internationale paspoorten had aangemaakt die hij toonde tijdens de controles. Jullie weten niet welk staatsburgerschap jullie volgens deze aangemaakte paspoorten hadden. Jullie hebben evenmin weet of er een visum in het paspoort was aangebracht noch door welk land het eventuele visum was uitgereikt. Verder had de passeur geen afspraak gemaakt wat jullie dienden te zeggen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw familieleden geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat voor jullie was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw familieleden jullie Azerbeidzjaans paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw lidkaart van de KHC en deze van uw vader, en de twee brieven van de KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, attesteren enkel jullie lidmaatschap maar leveren geen informatie over jullie beweerde politieke activiteiten noch over jullie problemen. De twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011 maken geen melding van de reden waarom u er zich diende aan te bieden, leveren geen gegevens in welke zaak u wordt opgeroepen en staven dus uw beweringen hieromtrent niet. Deze convocaties kunnen aldus hetgeen voorafgaat niet wijzigen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten, zowel afgegeven door oppositiepartijen als door de Azerbeidzjaanse autoriteiten, in Azerbeidzjan makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. Dit wordt bijvoorbeeld bevestigd door de hierboven gemaakte vaststelling m.b.t. de incoherente en tegenstrijdige verklaringen van u en uw vader over de attesten van KHC. Ook is de vaststelling dat de door u neergelegde convocaties geen officiële stempels bevatten niet bevorderlijk voor de authenticiteit van deze documenten. Het kaartje van KHC-lid Hazar Teyyublu toont aan dat deze persoon lid is van de KHC maar levert geen informatie over uw vluchtmotieven.”

Het door u neergelegde document (uw identiteitskaart) bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

1.3.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, Z. A. (...), luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger. Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw broer G. Z. (...) (O.V. 6.863.919), uw vader F. Z. (...)

(O.V. 6.863.918), en uw tantes K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw broer G. (...) werden aangehaald.

Uit de verklaringen afgelegd door uw broer blijkt het volgende:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine. Op 10/10/2010 bent u samen met uw vader lid geworden van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). Op 02/04/2011 nam u samen met uw vader deel aan een oppositiebetoging in Baku. De politie kwam gewelddadig tussen. U werd geslagen en opgepakt door de politie. In het politiebureau werd u beledigd en geslagen. Uw vader werd de volgende dag gecontacteerd door de politie. Hij diende smeergeld te betalen voor uw vrijlating. Vooraleer u werd vrijgelaten diende u een document te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Nadat u een convocatie had ontvangen diende u zich op 08/04/2011 aan te bieden bij de politie. U werd beschuldigd van drugshandel en geslagen. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Voor uw vrijlating diende u een document hieromtrent te ondertekenen. Op 17/04/2011 nam u opnieuw deel aan een betoging van de oppositie. De politie kwam gewelddadig tussen maar u kon wegvlugten. De politie kwam 's avonds langs bij uw vader. U diende zich aan te bieden bij de politie hetgeen u niet deed. Vijf dagen later werd u tijdens uw werk als taxichauffeur opgepakt door de politie. U werd meegenomen naar het politiebureau waar u werd beledigd. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Zowel u als uw vader dienden een document te ondertekenen dat jullie de KHC-partij zouden verlaten. In juni 2011 kwamen twee veiligheidsagenten informeren of jullie de partij hadden verlaten, hetgeen jullie nog niet hadden gedaan. Ongeveer een week later vernam uw vader op het werk dat zowel u als hij door het bedrijf werden ontslagen als taxichauffeur. Hierna besloten u en uw vader een brief te schrijven naar de president van Azerbeidzjan waarin jullie de problemen die jullie kenden uitlegden. Enkele dagen hierna kwamen dezelfde twee veiligheidsagenten bij u thuis langs. Ze zeiden dat u en uw vader zich dienden aan te bieden bij de centrale politie van Baku. Uit schrik boden jullie er zich niet aan. Enkele dagen later viel de politie jullie woning binnen. Uw vader werd geduwd en u kreeg enkele slagen. Toen uw burens tussenkwamen kon u wegvlugten. U ging onderduiken bij uw tantes in Ujar. Eind juni 2011 werd uw vader thuis onder druk gezet door de politie. Hij werd geslagen en kon niet anders dan uw verblijfplaats meedelen. Uw vader lichtte u onmiddellijk in waarna u ging onderduiken in het dorp Geziyen. De politie kwam bij uw tantes langs en ze werden bedreigd dat hun huis in brand zou worden gestoken indien ze geen informatie over u gaven. Op 12 à 13/08/2011 wou u terugkeren naar huis. Nabij uw huis was de politie echter aanwezig. U werd onder vuur genomen maar kon ontsnappen. Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw vader F. Z. (...) (O.V. 6.863.918), uw zus A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw tantes K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011, en een kaartje met persoonsgegevens van KHC-lid Hazar Teyyublu.”

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart en de geboorteakte van uw zoon.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.3.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, Z. A. (...), luidt als volgt:

“U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer G. Z. (...) (O.V. 6.863.919).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw broer hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“U verklaart (CGVS p. 2-3) dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). U woonde betogingen bij in april 2011. Omwille van uw politieke activiteiten werd u drie maal gearresteerd door de politie. U werd gezocht door de politie ten gevolge

waarvan ook uw vader in Baku en uw tantes in Ujar problemen kenden (CGVS p. 5-6, 8). Ondanks de door u voorgelegde overtuigingsstukken (uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC) dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen en deze van uw vader geen geloof kan worden gehecht aan jullie politiek engagement en bijgevolg aan de problemen die jullie naar aanleiding hiervan zouden ondervonden hebben. U en uw vader vertonen immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan jullie lid zijn en de algemene politieke situatie in Azerbeidzjan. Ook stroken jullie verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo verklaart u (CGVS p. 9) dat sinds u op 10/10/2010 lid bent geworden van de KHC er geen verkiezingen in Azerbeidzjan hebben plaatsgevonden. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of er sinds jullie lid waren van de KHC verkiezingen hebben plaatsgevonden. Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat er op 07/11/2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden. Gevraagd wat uw partij tijdens de laatste parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in uw land van herkomst ondernomen heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of de KHC deel heeft genomen aan de laatste parlementsverkiezingen en wist evenmin of de voorzitter van de KHC in het parlement zetelde toen hij lid werd van de partij. U stelt verder dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar kan hierover geen verdere informatie geven, zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, noch wanneer dit blok was opgericht. Gevraagd naar de naam van een andere oppositiepartij geeft u de afkorting YAP. U weet niet waarvoor deze letters staan maar stelt dat dit een oppositiepartij is, u stelt uitdrukkelijk dat dit geen regerende partij is. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat YAP de afkorting is van de partij die reeds jarenlang aan de macht is in Azerbeidzjan. Uw motivering voor uw gebrek aan kennis met name dat u nog maar pas lid was geworden, dat u nog geen tijd had gehad om u in te werken in de partij, dat u vaak werd opgepakt door de politie waardoor u geen tijd had om u in te lichten, en dat indien u langer lid was - bv. zo'n 2 à 3 jaar - u dit wel zou weten, is niet afdoende. Er moet immers vooreerst worden opgemerkt dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van uw beweerde vervolging wegens uw politieke engagement voor de KHC en dat van een asielzoeker die zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij op eenvoudige kennisvragen m.b.t. zijn partij en de politieke situatie in zijn land het antwoord kent. Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6 & 9) dat u reeds sinds 2009 interesse had voor de KHC en u er zich toen reeds lid van wou maken, dat u sinds oktober 2010 lid bent van de KHC en pas in april problemen ondervond met de autoriteiten. Hiermee ondergraaft u zelf uw bewering dat u geen tijd had om zich in te werken in de partij. De motivatie van uw vader (CGVS vader p. 5) dat verkiezingen tot niets leiden en dat dit hem niet interesseerde, vergoelijken geenszins zijn gebrek aan elementaire kennis betreffende zijn partij.

Meer nog, wat betreft de betogingen waaraan u in april 2011 deelnam, respectievelijk op 02/04 en 17/04, stelt u (CGVS p. 9) dat de betoging van 02/04 de eerste was die plaatsvond in 2011 en dat er hiervoor in 2011 geen waren. Ook uw vader, die beweert te hebben deelgenomen aan de betoging van 02/04, stelt (CGVS vader p. 5) dat er voordien in 2011 geen betogingen doorgingen. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de maand maart van 2011, met name op 11/03 en 12/03, oppositiebetogingen in Baku hebben plaatsgevonden waartijdens de politie toen telkens op gewelddadige wijze is tussengekomen met vele arrestaties van opposanten tot gevolg. De vaststelling dat u en uw vader hiervan niet op de hoogte zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie beweerde politieke engagement.

Verder vertonen uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vader betreffende de door jullie neergelegde documenten die jullie lidmaatschap van KHC aantonen ernstige incoherenties en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u (CGVS p. 4) dat uw vader de twee brieven dd. 03/08/2011 die attesteren dat jullie sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, is gaan oppikken bij het partijbureau. U kon deze brief zelf niet gaan ophalen omdat u sinds eind juni 2011 ondergedoken leefde. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met de partij omdat u bang was te worden opgepakt, reden waarom uw vader toen deze brieven ging ophalen. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 2) dat hij samen met u deze brieven m.b.t. jullie lidmaatschap van KHC in augustus 2011 ging halen op het partijbureau.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 2) dat u en uw vader jullie eerste lidkaart van de KHC in 2011 dienden in te leveren op het partijbureau omdat de partij verificaties wou doen en dat jullie hierna geen nieuwe lidkaart hebben gekregen. Bij confrontatie met jullie lidkaarten van de KHC die zich bevinden in uw dossier wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u (CGVS p. 2-3) dat de politie jullie eerste lidkaart van de KHC heeft afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de betoging van 02/04/2011.

Uw vader stelt (CGVS vader p. 2) dan weer dat jullie lidkaart werd afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de tweede betoging in april 2011, met name op 17/04/2011. U stelt verder dat u enkele dagen na de betoging van 02/04/2011 samen met uw vader jullie tweede lidkaart van de KHC verkreeg op het partijbureau. Uit deze door u neergelegde lidkaart blijkt echter dat ze werd uitgereikt op 11/08/2011, toen u dus volgens uw verklaringen reeds ondergedoken was.

Verder vertonen uw verklaringen ernstige tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw vader, waardoor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Wat betreft uw eerste aanhouding verklaart u (CGVS p. 6 & 10) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een document diende te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Wat betreft uw tweede aanhouding verklaart u (CGVS p. 6) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een ander document dan tijdens de eerste aanhouding diende te ondertekenen, en dat dit een document was waaruit bleek dat u werd vrijgelaten, maar dat u niet zeker bent wat de inhoud was van het document dat u toen moest ondertekenen. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) maakt u echter geen melding van het moeten ondertekenen van een document bij uw vrijlating maar vermeldt u wel dat u in het kader van uw tweede aanhouding een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) dat de politie tijdens uw tweede aanhouding zo veel zei en dat u niet echt luisterde, hetgeen niet verklaart waarom u in de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal wat betreft uw arrestaties stelt dat u n.a.v. uw tweede arrestatie een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties, hetgeen u voor het Commissariaat-generaal ontkent te hebben moeten doen n.a.v. uw tweede arrestatie.

Wat betreft uw derde aanhouding verklaart u (CGVS p. 7) dat u toen werd bedreigd maar niet werd mishandeld. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 4) u toen wel werd geslagen, en dat hij dit weet omdat u hem dit vertelde en dat toen hij u zag bemerkte dat u pijn had.

Wat betreft de brief die u en uw vader schreven naar de president van Azerbeidzjan verklaart u (CGVS p. 7-8, 10) dat jullie deze brief 2 à 3 dagen na jullie ontslag op het werk hebben geschreven. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 3) stelt u echter dat u en uw vader werden ontslagen omdat jullie een brief over jullie problemen naar de president hadden verstuurd. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) niet meer te weten wat u verklaarde in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal maar dat u nu zeker bent dat jullie ontslag voor het schrijven van de brief naar de president was, dat jullie ontslag hiervoor was en dat die brief een reactie was op jullie ontslag. Gelet echter op uw uitdrukkelijke stelling in de bovenvermelde vragenlijst dat jullie ontslag een gevolg was van het schrijven van een klachtenbrief naar de president, is deze motivering onafdoende en wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder ondermijnd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen en deze van uw gezin inzake jullie vluchtroute van Oekraïne naar België. Uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 5; CGVS vader p. 3; CGVS K. (...) p. 2; CGVS S. (...) p. 2; CGVS zus p. 2) dat jullie in een wagen naar België reisden, dat de passeur jullie internationaal paspoort had ingehouden en dat hij voor jullie nieuwe internationale paspoorten had aangemaakt die hij toonde tijdens de controles. Jullie weten niet welk staatsburgerschap jullie volgens deze aangemaakte paspoorten hadden. Jullie hebben evenmin weet of er een visum in het paspoort was aangebracht noch door welk land het eventuele visum was uitgereikt. Verder had de passeur geen afspraak gemaakt wat jullie dienden te zeggen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw familieleden geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat voor jullie was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw familieleden jullie Azerbeidzjaans paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw lidkaart van de KHC en deze van uw vader, en de twee brieven van de KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, attesteren enkel jullie lidmaatschap maar leveren geen informatie over jullie beweerdde politieke activiteiten noch over jullie problemen. De twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011 maken geen melding van de reden waarom u er zich diende aan te bieden, leveren geen gegevens in welke zaak u wordt opgeroepen en staven dus uw beweringen hieromtrent niet. Deze convocaties kunnen aldus hetgeen voorafgaat niet wijzigen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten, zowel afgegeven door oppositiepartijen als door de Azerbeidzjaanse autoriteiten, in Azerbeidzjan makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. Dit wordt bijvoorbeeld bevestigd door de hierboven gemaakte vaststelling m.b.t. de incoherente en tegenstrijdige verklaringen van u en uw vader over de attesten van KHC. Ook is de vaststelling dat de door u neergelegde convocaties geen officiële stempels bevatten niet bevorderlijk voor de authenticiteit van deze documenten. Het kaartje van KHC-lid Hazar Teyyublu toont aan dat deze persoon lid is van de KHC maar levert geen informatie over uw vluchtmotieven.”

De door u neergelegde documenten (uw identiteitskaart en de geboorteakte van uw zoon) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist.”

1.4.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, N. K. (...), luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger.

Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten.

Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw neef G. Z. (...) (O.V. 6.863.919), uw schoonbroer F. Z. (...) (O.V. 6.863.918), uw nicht A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw zus S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw neef G. (...) werden aangehaald.

Uit de verklaringen afgelegd door uw neef blijkt het volgende:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine. Op 10/10/2010 bent u samen met uw vader lid geworden van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). Op 02/04/2011 nam u samen met uw vader deel aan een oppositiebetoging in Baku. De politie kwam gewelddadig tussen. U werd geslagen en opgepakt door de politie. In het politiebureau werd u beledigd en geslagen. Uw vader werd de volgende dag gecontacteerd door de politie. Hij diende smeergeld te betalen voor uw vrijlating. Vooraleer u werd vrijgelaten diende u een document te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Nadat u een convocatie had ontvangen diende u zich op 08/04/2011 aan te bieden bij de politie. U werd beschuldigd van drugshandel en geslagen. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Voor uw vrijlating diende u een document hieromtrent te ondertekenen. Op 17/04/2011 nam u opnieuw deel aan een betoging van de oppositie. De politie kwam gewelddadig tussen maar u kon wegvlugten. De politie kwam 's avonds langs bij uw vader. U diende zich aan te bieden bij de politie hetgeen u niet deed. Vijf dagen later werd u tijdens uw werk als taxichauffeur opgepakt door de politie. U werd meegenomen naar het politiebureau waar u werd beledigd. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Zowel u als uw vader dienden een document te ondertekenen dat jullie de KHC-partij zouden verlaten. In juni 2011 kwamen twee veiligheidsagenten informeren of jullie de partij hadden verlaten, hetgeen jullie nog niet hadden gedaan. Ongeveer een week later vernam uw vader op het werk dat zowel u als hij door het bedrijf werden ontslagen als taxichauffeur. Hierna besloten u en uw vader een brief te schrijven naar de president van Azerbeidzjan waarin jullie de problemen die jullie kenden uitlegden. Enkele dagen hierna kwamen dezelfde twee veiligheidsagenten bij u thuis langs. Ze zeiden dat u en uw vader zich dienden aan te bieden bij de centrale politie van Baku. Uit schrik boden jullie er zich niet aan. Enkele dagen later viel de politie jullie woning binnen. Uw vader werd geduwd en u kreeg enkele slagen. Toen uw burensamenkwamen kon u wegvlugten. U ging onderduiken bij uw tantes in Ujar. Eind juni 2011 werd uw vader thuis onder druk gezet door de politie. Hij werd geslagen en kon niet anders dan uw verblijfplaats mededelen. Uw vader lichtte u onmiddellijk in waarna u ging onderduiken in het dorp Geziyen. De politie kwam bij uw tantes langs en ze werden bedreigd dat hun huis in brand

zou worden gestoken indien ze geen informatie over u gaven. Op 12 à 13/08/2011 wou u terugkeren naar huis. Nabij uw huis was de politie echter aanwezig. U werd onder vuur genomen maar kon ontsnappen. Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw vader F. Z. (...) (O.V. 6.863.918), uw zus A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw tantes K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011, en een kaartje met persoonsgegevens van KHC-lid Hazar Teyyublu.”

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.4.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, N. K. (...), luidt als volgt:

“U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw neef G. Z. (...) (O.V. 6.863.919).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw neef hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“U verklaart (CGVS p. 2-3) dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). U woonde betogingen bij in april 2011. Omwille van uw politieke activiteiten werd u drie maal gearresteerd door de politie. U werd gezocht door de politie ten gevolge waarvan ook uw vader in Baku en uw tantes in Ujar problemen kenden (CGVS p. 5-6, 8). Ondanks de door u voorgelegde overtuigingsstukken (uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC) dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen en deze van uw vader geen geloof kan worden gehecht aan jullie politiek engagement en bijgevolg aan de problemen die jullie naar aanleiding hiervan zouden ondervonden hebben. U en uw vader vertonen immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan jullie lid zijn en de algemene politieke situatie in Azerbeidzjan. Ook stroken jullie verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo verklaart u (CGVS p. 9) dat sinds u op 10/10/2010 lid bent geworden van de KHC er geen verkiezingen in Azerbeidzjan hebben plaatsgevonden. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of er sinds jullie lid waren van de KHC verkiezingen hebben plaatsgevonden. Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat er op 07/11/2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden. Gevraagd wat uw partij tijdens de laatste parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in uw land van herkomst ondernomen heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of de KHC deel heeft genomen aan de laatste parlementsverkiezingen en wist evenmin of de voorzitter van de KHC in het parlement zetelde toen hij lid werd van de partij. U stelt verder dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar kan hierover geen verdere informatie geven, zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, noch wanneer dit blok was opgericht. Gevraagd naar de naam van een andere oppositiepartij geeft u de afkorting YAP. U weet niet waarvoor deze letters staan maar stelt dat dit een oppositiepartij is, u stelt uitdrukkelijk dat dit geen regerende partij is. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat YAP de afkorting is van de partij die reeds jarenlang aan de macht is in Azerbeidzjan. Uw motivering voor uw gebrek aan kennis met name dat u nog maar pas lid was geworden, dat u nog geen tijd had gehad om u in te werken in de partij, dat u vaak werd opgepakt door de politie waardoor u geen tijd had om u in te lichten, en dat indien u langer lid was - bv. zo'n 2 à 3 jaar - u dit wel zou weten, is niet afdoende. Er moet immers vooreerst worden opgemerkt dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van uw beweerde vervolging wegens uw politieke engagement voor de KHC en dat van een asielzoeker die zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij op eenvoudige kennisvragen m.b.t. zijn partij en de politieke situatie in zijn land het antwoord kent. Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6 & 9) dat u reeds sinds 2009 interesse had voor de KHC en u er zich toen reeds lid van wou maken, dat u sinds oktober 2010 lid bent van de KHC en pas in april problemen

ondervond met de autoriteiten. Hiermee ondergraaft u zelf uw bewering dat u geen tijd had om zich in te werken in de partij. De motivatie van uw vader (CGVS vader p. 5) dat verkiezingen tot niets leidden en dat dit hem niet interesseerde, vergoelijken geenszins zijn gebrek aan elementaire kennis betreffende zijn partij.

Meer nog, wat betreft de betogingen waaraan u in april 2011 deelnam, respectievelijk op 02/04 en 17/04, stelt u (CGVS p. 9) dat de betoging van 02/04 de eerste was die plaatsvond in 2011 en dat er hiervoor in 2011 geen waren. Ook uw vader, die beweert te hebben deelgenomen aan de betoging van 02/04, stelt (CGVS vader p. 5) dat er voordien in 2011 geen betogingen doorgingen. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de maand maart van 2011, met name op 11/03 en 12/03, oppositiebetogingen in Baku hebben plaatsgevonden waartijdens de politie toen telkens op gewelddadige wijze is tussengekomen met vele arrestaties van opposanten tot gevolg. De vaststelling dat u en uw vader hiervan niet op de hoogte zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie beweerde politieke engagement.

Verder vertonen uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vader betreffende de door jullie neergelegde documenten die jullie lidmaatschap van KHC aantonen ernstige incoherenties en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u (CGVS p. 4) dat uw vader de twee brieven dd. 03/08/2011 die attesteren dat jullie sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, is gaan oppikken bij het partijbureau. U kon deze brief zelf niet gaan ophalen omdat u sinds eind juni 2011 ondergedoken leefde. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met de partij omdat u bang was te worden opgepakt, reden waarom uw vader toen deze brieven ging ophalen. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 2) dat hij samen met u deze brieven m.b.t. jullie lidmaatschap van KHC in augustus 2011 ging halen op het partijbureau.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 2) dat u en uw vader jullie eerste lidkaart van de KHC in 2011 dienden in te leveren op het partijbureau omdat de partij verificaties wou doen en dat jullie hierna geen nieuwe lidkaart hebben gekregen. Bij confrontatie met jullie lidkaarten van de KHC die zich bevinden in uw dossier wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u (CGVS p. 2-3) dat de politie jullie eerste lidkaart van de KHC heeft afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de betoging van 02/04/2011. Uw vader stelt (CGVS vader p. 2) dan weer dat jullie lidkaart werd afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de tweede betoging in april 2011, met name op 17/04/2011. U stelt verder dat u enkele dagen na de betoging van 02/04/2011 samen met uw vader jullie tweede lidkaart van de KHC verkreeg op het partijbureau. Uit deze door u neergelegde lidkaart blijkt echter dat ze werd uitgereikt op 11/08/2011, toen u dus volgens uw verklaringen reeds ondergedoken was.

Verder vertonen uw verklaringen ernstige tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw vader, waardoor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Wat betreft uw eerste aanhouding verklaart u (CGVS p. 6 & 10) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een document diende te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Wat betreft uw tweede aanhouding verklaart u (CGVS p. 6) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een ander document dan tijdens de eerste aanhouding diende te ondertekenen, en dat dit een document was waaruit bleek dat u werd vrijgelaten, maar dat u niet zeker bent wat de inhoud was van het document dat u toen moest ondertekenen. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) maakt u echter geen melding van het moeten ondertekenen van een document bij uw vrijlating maar vermeldt u wel dat u in het kader van uw tweede aanhouding een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) dat de politie tijdens uw tweede aanhouding zo veel zei en dat u niet echt luisterde, hetgeen niet verklaart waarom u in de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal wat betreft uw arrestaties stelt dat u n.a.v. uw tweede arrestatie een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties, hetgeen u voor het Commissariaat-generaal ontkent te hebben moeten doen n.a.v. uw tweede arrestatie.

Wat betreft uw derde aanhouding verklaart u (CGVS p. 7) dat u toen werd bedreigd maar niet werd mishandeld. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 4) u toen wel werd geslagen, en dat hij dit weet omdat u hem dit vertelde en dat toen hij u zag bemerkte dat u pijn had.

Wat betreft de brief die u en uw vader schreven naar de president van Azerbeidzjan verklaart u (CGVS p. 7-8, 10) dat jullie deze brief 2 à 3 dagen na jullie ontslag op het werk hebben geschreven. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 3) stelt u echter dat u en uw vader werden ontslagen omdat jullie een brief over jullie problemen naar de president hadden verstuurd. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) niet meer te weten wat u verklaarde in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal maar dat u nu zeker bent dat jullie ontslag voor het schrijven van de brief naar de president was, dat jullie ontslag hiervoor was en dat die brief een reactie was op jullie ontslag. Gelet echter op uw uitdrukkelijke stelling

in de bovenvermelde vragenlijst dat jullie ontslag een gevolg was van het schrijven van een klachtenbrief naar de president, is deze motivering onafdoende en wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder ondermijnd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen en deze van uw gezin inzake jullie vluchtroute van Oekraïne naar België. Uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 5; CGVS vader p. 3; CGVS K. (...) p. 2; CGVS S. (...) p. 2; CGVS zus p. 2) dat jullie in een wagen naar België reisden, dat de passeur jullie internationaal paspoort had ingehouden en dat hij voor jullie nieuwe internationale paspoorten had aangemaakt die hij toonde tijdens de controles. Jullie weten niet welk staatsburgerschap jullie volgens deze aangemaakte paspoorten hadden. Jullie hebben evenmin weet of er een visum in het paspoort was aangebracht noch door welk land het eventuele visum was uitgereikt. Verder had de passeur geen afspraak gemaakt wat jullie dienden te zeggen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw familieleden geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat voor jullie was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw familieleden jullie Azerbeidzjaans paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw lidkaart van de KHC en deze van uw vader, en de twee brieven van de KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, attesteren enkel jullie lidmaatschap maar leveren geen informatie over jullie beweerdde politieke activiteiten noch over jullie problemen. De twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011 maken geen melding van de reden waarom u er zich diende aan te bieden, leveren geen gegevens in welke zaak u wordt opgeroepen en staven dus uw beweringen hieromtrent niet. Deze convocaties kunnen aldus hetgeen voorafgaat niet wijzigen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten, zowel afgegeven door oppositiepartijen als door de Azerbeidzjaanse autoriteiten, in Azerbeidzjan makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. Dit wordt bijvoorbeeld bevestigd door de hierboven gemaakte vaststelling m.b.t. de incoherente en tegenstrijdige verklaringen van u en uw vader over de attesten van KHC. Ook is de vaststelling dat de door u neergelegde convocaties geen officiële stempels bevatten niet bevorderlijk voor de authenticiteit van deze documenten. Het kaartje van KHC-lid Hazar Teyyublu toont aan dat deze persoon lid is van de KHC maar levert geen informatie over uw vluchtmotieven.”

Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

1.5.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, N. S. (...), luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger. Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw neef G. Z. (...) (O.V. 6.863.919), uw schoonbroer F. Z. (...) (O.V. 6.863.918), uw nicht A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw zus K. N. (...) (O.V. 6.863.929) asiel aangevraagd.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw neef G. (...) werden aangehaald.

Uit de verklaringen afgelegd door uw neef blijkt het volgende:

“U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine. Op 10/10/2010 bent u samen met uw vader lid geworden van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). Op 02/04/2011 nam u

samen met uw vader deel aan een oppositiebetoging in Baku. De politie kwam gewelddadig tussen. U werd geslagen en opgepakt door de politie. In het politiebureau werd u beledigd en geslagen. Uw vader werd de volgende dag gecontacteerd door de politie. Hij diende smeergeld te betalen voor uw vrijlating. Vooraleer u werd vrijgelaten diende u een document te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Nadat u een convocatie had ontvangen diende u zich op 08/04/2011 aan te bieden bij de politie. U werd beschuldigd van drugshandel en geslagen. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Voor uw vrijlating diende u een document hieromtrent te ondertekenen. Op 17/04/2011 nam u opnieuw deel aan een betoging van de oppositie. De politie kwam gewelddadig tussen maar u kon wegvlugten. De politie kwam 's avonds langs bij uw vader. U diende zich aan te bieden bij de politie hetgeen u niet deed. Vijf dagen later werd u tijdens uw werk als taxichauffeur opgepakt door de politie. U werd meegenomen naar het politiebureau waar u werd beledigd. Uw vader diende opnieuw smeergeld te betalen en dezelfde dag werd u vrijgelaten. Zowel u als uw vader dienden een document te ondertekenen dat jullie de KHC-partij zouden verlaten. In juni 2011 kwamen twee veiligheidsagenten informeren of jullie de partij hadden verlaten, hetgeen jullie nog niet hadden gedaan. Ongeveer een week later vernam uw vader op het werk dat zowel u als hij door het bedrijf werden ontslagen als taxichauffeur. Hierna besloten u en uw vader een brief te schrijven naar de president van Azerbeidzjan waarin jullie de problemen die jullie kenden uitlegden. Enkele dagen hierna kwamen dezelfde twee veiligheidsagenten bij u thuis langs. Ze zeiden dat u en uw vader zich dienden aan te bieden bij de centrale politie van Baku. Uit schrik boden jullie er zich niet aan. Enkele dagen later viel de politie jullie woning binnen. Uw vader werd geduwd en u kreeg enkele slagen. Toen uw burensamenkwamen kon u wegvlugten. U ging onderduiken bij uw tantes in Ujar. Eind juni 2011 werd uw vader thuis onder druk gezet door de politie. Hij werd geslagen en kon niet anders dan uw verblijfplaats mededelen. Uw vader lichtte u onmiddellijk in waarna u ging onderduiken in het dorp Geziyen. De politie kwam bij uw tantes langs en ze werden bedreigd dat hun huis in brand zou worden gestoken indien ze geen informatie over u gaven. Op 12 à 13/08/2011 wou u terugkeren naar huis. Nabij uw huis was de politie echter aanwezig. U werd onder vuur genomen maar kon ontsnappen. Op 15/08/2011 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 22/08/2011 heeft u in België samen met uw vader Farhad Zeynalov (O.V. 6.863.918), uw zus A. Z. (...) (O.V. 6.863.921), en uw tantes K. N. (...) (O.V. 6.863.929) en S. N. (...) (O.V. 6.863.926) asiel aangevraagd. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011, en een kaartje met persoonsgegevens van KHC-lid Hazar Teyyublu."

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.5.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, N. S. (...), luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw neef G. Z. (...) (O.V. 6.863.919).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw neef hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"U verklaart (CGVS p. 2-3) dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de oppositiepartij KHC (Classic Popular Front). U woonde betogingen bij in april 2011. Omwille van uw politieke activiteiten werd u drie maal gearresteerd door de politie. U werd gezocht door de politie ten gevolge waarvan ook uw vader in Baku en uw tantes in Ujar problemen kenden (CGVS p. 5-6, 8). Ondanks de door u voorgelegde overtuigingsstukken (uw lidkaart van KHC en deze van uw vader, twee attesten van KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC) dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen en deze van uw vader geen geloof kan worden gehecht aan jullie politiek engagement en bijgevolg aan de problemen die jullie naar aanleiding hiervan zouden ondervonden hebben. U en uw vader vertonen immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan jullie lid zijn en de algemene politieke situatie in Azerbeidzjan. Ook stroken jullie

verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo verklaart u (CGVS p. 9) dat sinds u op 10/10/2010 lid bent geworden van de KHC er geen verkiezingen in Azerbeidzjan hebben plaatsgevonden. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of er sinds jullie lid waren van de KHC verkiezingen hebben plaatsgevonden. Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat er op 07/11/2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden. Gevraagd wat uw partij tijdens de laatste parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in uw land van herkomst ondernomen heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of de KHC deel heeft genomen aan de laatste parlementsverkiezingen en wist evenmin of de voorzitter van de KHC in het parlement zetelde toen hij lid werd van de partij. U stelt verder dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar kan hierover geen verdere informatie geven, zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, noch wanneer dit blok was opgericht. Gevraagd naar de naam van een andere oppositiepartij geeft u de afkorting YAP. U weet niet waarvoor deze letters staan maar stelt dat dit een oppositiepartij is, u stelt uitdrukkelijk dat dit geen regerende partij is. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat YAP de afkorting is van de partij die reeds jarenlang aan de macht is in Azerbeidzjan. Uw motivering voor uw gebrek aan kennis met name dat u nog maar pas lid was geworden, dat u nog geen tijd had gehad om u in te werken in de partij, dat u vaak werd opgepakt door de politie waardoor u geen tijd had om u in te lichten, en dat indien u langer lid was - bv. zo'n 2 à 3 jaar - u dit wel zou weten, is niet afdoende. Er moet immers vooreerst worden opgemerkt dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van uw beweerde vervolging wegens uw politieke engagement voor de KHC en dat van een asielzoeker die zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij op eenvoudige kennisvragen m.b.t. zijn partij en de politieke situatie in zijn land het antwoord kent. Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6 & 9) dat u reeds sinds 2009 interesse had voor de KHC en u er zich toen reeds lid van wou maken, dat u sinds oktober 2010 lid bent van de KHC en pas in april problemen ondervond met de autoriteiten. Hiermee ondergraaft u zelf uw bewering dat u geen tijd had om zich in te werken in de partij. De motivatie van uw vader (CGVS vader p. 5) dat verkiezingen tot niets leidden en dat dit hem niet interesseerde, vergoelijken geenszins zijn gebrek aan elementaire kennis betreffende zijn partij.

Meer nog, wat betreft de betogingen waaraan u in april 2011 deelnam, respectievelijk op 02/04 en 17/04, stelt u (CGVS p. 9) dat de betoging van 02/04 de eerste was die plaatsvond in 2011 en dat er hiervoor in 2011 geen waren. Ook uw vader, die beweert te hebben deelgenomen aan de betoging van 02/04, stelt (CGVS vader p. 5) dat er voordien in 2011 geen betogingen doorgingen. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de maand maart van 2011, met name op 11/03 en 12/03, oppositiebetogingen in Baku hebben plaatsgevonden waartijdens de politie toen telkens op gewelddadige wijze is tussengekomen met vele arrestaties van opposanten tot gevolg. De vaststelling dat u en uw vader hiervan niet op de hoogte zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie beweerde politieke engagement.

Verder vertonen uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vader betreffende de door jullie neergelegde documenten die jullie lidmaatschap van KHC aantonen ernstige incoherenties en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u (CGVS p. 4) dat uw vader de twee brieven dd. 03/08/2011 die attesteren dat jullie sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, is gaan oppikken bij het partijbureau. U kon deze brief zelf niet gaan ophalen omdat u sinds eind juni 2011 ondergedoken leefde. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met de partij omdat u bang was te worden opgepakt, reden waarom uw vader toen deze brieven ging ophalen. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 2) dat hij samen met u deze brieven m.b.t. jullie lidmaatschap van KHC in augustus 2011 ging halen op het partijbureau.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 2) dat u en uw vader jullie eerste lidkaart van de KHC in 2011 dienden in te leveren op het partijbureau omdat de partij verificaties wou doen en dat jullie hierna geen nieuwe lidkaart hebben gekregen. Bij confrontatie met jullie lidkaarten van de KHC die zich bevinden in uw dossier wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u (CGVS p. 2-3) dat de politie jullie eerste lidkaart van de KHC heeft afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de betoging van 02/04/2011. Uw vader stelt (CGVS vader p. 2) dan weer dat jullie lidkaart werd afgenomen tijdens uw arrestatie n.a.v. de tweede betoging in april 2011, met name op 17/04/2011. U stelt verder dat u enkele dagen na de betoging van 02/04/2011 samen met uw vader jullie tweede lidkaart van de KHC verkreeg op het partijbureau. Uit deze door u neergelegde lidkaart blijkt echter dat ze werd uitgereikt op 11/08/2011, toen u dus volgens uw verklaringen reeds ondergedoken was.

Verder vertonen uw verklaringen ernstige tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw vader, waardoor de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Wat betreft uw eerste aanhouding verklaart u (CGVS p. 6 & 10) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een document diende te ondertekenen waarin vermeld stond dat indien u nog eens deelnam aan een betoging een gerechtelijk onderzoek tegen u zou worden geopend. Wat betreft uw tweede aanhouding verklaart u (CGVS p. 6) dat vooraleer u werd vrijgelaten, u een ander document dan tijdens de eerste aanhouding diende te ondertekenen, en dat dit een document was waaruit bleek dat u werd vrijgelaten, maar dat u niet zeker bent wat de inhoud was van het document dat u toen moest ondertekenen. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) maakt u echter geen melding van het moeten ondertekenen van een document bij uw vrijlating maar vermeldt u wel dat u in het kader van uw tweede aanhouding een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) dat de politie tijdens uw tweede aanhouding zo veel zei en dat u niet echt luisterde, hetgeen niet verklaart waarom u in de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal wat betreft uw arrestaties stelt dat u n.a.v. uw tweede arrestatie een document diende te ondertekenen dat u niet langer zou deelnemen aan manifestaties, hetgeen u voor het Commissariaat-generaal ontkent te hebben moeten doen n.a.v. uw tweede arrestatie.

Wat betreft uw derde aanhouding verklaart u (CGVS p. 7) dat u toen werd bedreigd maar niet werd mishandeld. Uw vader daarentegen stelt (CGVS vader p. 4) u toen wel werd geslagen, en dat hij dit weet omdat u hem dit vertelde en dat toen hij u zag bemerkte dat u pijn had.

Wat betreft de brief die u en uw vader schreven naar de president van Azerbeidzjan verklaart u (CGVS p. 7-8, 10) dat jullie deze brief 2 à 3 dagen na jullie ontslag op het werk hebben geschreven. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 3) stelt u echter dat u en uw vader werden ontslagen omdat jullie een brief over jullie problemen naar de president hadden verstuurd. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 10) niet meer te weten wat u verklaarde in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal maar dat u nu zeker bent dat jullie ontslag voor het schrijven van de brief naar de president was, dat jullie ontslag hiervoor was en dat die brief een reactie was op jullie ontslag. Gelet echter op uw uitdrukkelijke stelling in de bovenvermelde vragenlijst dat jullie ontslag een gevolg was van het schrijven van een klachtenbrief naar de president, is deze motivering onafdoende en wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder ondermijnd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen en deze van uw gezin inzake jullie vluchtroute van Oekraïne naar België. Uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 5; CGVS vader p. 3; CGVS K. (...) p. 2; CGVS S. (...) p. 2; CGVS zus p. 2) dat jullie in een wagen naar België reisden, dat de passeur jullie internationaal paspoort had ingehouden en dat hij voor jullie nieuwe internationale paspoorten had aangemaakt die hij toonde tijdens de controles. Jullie weten niet welk staatsburgerschap jullie volgens deze aangemaakte paspoorten hadden. Jullie hebben evenmin weet of er een visum in het paspoort was aangebracht noch door welk land het eventuele visum was uitgereikt. Verder had de passeur geen afspraak gemaakt wat jullie dienden te zeggen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw familieleden geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat voor jullie was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw familieleden jullie Azerbeidzjaans paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw lidkaart van de KHC en deze van uw vader, en de twee brieven van de KHC die aantonen dat u en uw vader sinds 10/10/2010 lid zijn van de KHC, attesteren enkel jullie lidmaatschap

maar leveren geen informatie over jullie beweerde politieke activiteiten noch over jullie problemen. De twee politieconvocaties dd. 08/04/2011 en dd. 17/06/2011 maken geen melding van de reden waarom u er zich diende aan te bieden, leveren geen gegevens in welke zaak u wordt opgeroepen en staven dus uw beweringen hieromtrent niet. Deze convocaties kunnen aldus hetgeen voorafgaat niet wijzigen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten, zowel afgegeven door oppositiepartijen als door de Azerbeidzjaanse autoriteiten, in Azerbeidzjan makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. Dit wordt bijvoorbeeld bevestigd door de hierboven gemaakte vaststelling m.b.t. de incoherente en tegenstrijdige verklaringen van u en uw vader over de attesten van KHC. Ook is de vaststelling dat de door u neergelegde convocaties geen officiële stempels bevatten niet bevorderlijk voor de authenticiteit van deze documenten. Het kaartje van KHC-lid Hazar Teyyublu toont aan dat deze persoon lid is van de KHC maar levert geen informatie over uw vluchtmotieven.”

Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.”

1.6. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 1 maart 2012 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoekers verwijzen naar een reeks persoverzichten van de Franse ambassade in Azerbeidzjan om te duiden dat er ernstige vervolgingsrisico's bestaan in hoofde van de leden van de oppositiepartijen.

Verzoekers stellen dat ze de tegenstrijdigheden en fouten die door de commissaris-generaal lastens hen weerhouden heeft, reeds verklaard hebben.

Verzoekers laten gelden dat de commissaris-generaal hen ten laste legt dat ze verteld hebben dat er in hun land van herkomst, sinds 10 oktober 2010 weinig verkiezingen waren; dit is volgens hen trouwens juist en werd door G. Z. vermeld.

Verzoekers vervolgen met een overzicht van de verkiezingsresultaten van de parlementsverkiezingen in november 2010 in hun land.

Verzoekers verwijzen opnieuw naar dezelfde bron om te bewijzen dat het Franse diplomatieke bericht, net zoals zij, de naam van het coalitieblok niet vermeldde.

Verzoekers stellen dat men hen niet kan verwijten dat ze geen juiste kennis hebben van een feit dat zich na hun vertrek in hun land van herkomst heeft voorgedaan.

Verzoekers menen dat hen ook niet ten kwade kan worden geduid dat ze niet alle politieke partijen kennen; hun bekommernis was door hun land te ontvluchten hun leven te redden gezien de repressie van politieke opposanten er hevig is.

Verzoekers laten gelden dat de Belgische autoriteiten voldoende tijd hadden om bij de andere Europese Lidstaten na te gaan of er aan hen een visum uitgereikt werd.

Verzoekers vinden de bezwaren vermeld in de bestreden beslissingen inzake hun vluchtroute vrij algemeen; ze verwijzen naar een internetsite en voeren aan dat ze middels de hulp via een “passeur” reisden.

Volgens verzoekers komen de tegenstrijdigheden in hun verklaringen voort uit een vertaalprobleem.

Het gebrek aan motief in de convocatie mag, volgens verzoekers niet verbazen gezien de meerderheid van de politieke gevangenen wordt aangehouden en veroordeeld onder valse voorwendsels.

Verzoekers wijzen er op dat het lidmaatschap van KHC al voldoende is om bedreigingen, repressie en geweld vanwege de autoriteiten te veroorzaken.

Verzoekers stellen ook aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus en stellen dat de lezing van de uittreksels van het recente verslag van “Amnesty International” al volstaat om te besluiten dat er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat indien ze naar hun land van herkomst worden teruggestuurd, ze een reëel risico lopen op ernstige vervolgingen.

Verzoekers vragen van hen de status van vluchteling te erkennen of hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekers, F.Z., A.Z., K.N. en S.N., zich in het verzoekschrift louter baseren op het asielrelaas van verzoeker, G.Z., zijn zoon, haar broer, hun neef, de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.3. De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekers uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoekers de motivering van de bestreden beslissingen betwisten en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.5. De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. Waar verzoekers in hun verzoekschrift een overzicht geven van de verkiezingsresultaten van de parlementsverkiezingen in november 2010 in hun land van herkomst en waar ze verwijzen naar een reeks persoverzichten van de Franse ambassade in Azerbeidzjan en naar het verslag "*The spring that never blossomed- Freedoms suppressed in Azerbaijan*" van november 2011 van "Amnesty International" -documenten die ze tevens bij hun verzoekschrift hebben gevoegd-, merkt de Raad op dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.7. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht heeft besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het politiek engagement van verzoeker en bijgevolg ook niet aan de problemen die hij naar aanleiding hiervan voorhoudt te hebben ondervonden.

Zo vertoont verzoeker vooreerst een manifest gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan hij beweert lid te zijn en met betrekking tot de algemene politieke situatie in Azerbeidzjan:

“Zo verklaart u (CGVS p. 9) dat sinds u op 10/10/2010 lid bent geworden van de KHC er geen verkiezingen in Azerbeidzjan hebben plaatsgevonden. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of er sinds jullie lid waren van de KHC verkiezingen hebben plaatsgevonden. Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat er op 07/11/2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden. Gevraagd wat uw partij tijdens de laatste parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in uw land van herkomst ondernomen heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. Ook uw vader (CGVS vader p. 5) kon niet zeggen of de KHC deel heeft genomen aan de laatste parlementsverkiezingen en wist evenmin of de voorzitter van de KHC in het parlement zetelde toen hij lid werd van de partij. U stelt verder dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar kan hierover geen verdere informatie geven, zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, noch wanneer dit blok was opgericht. Gevraagd naar de naam van een andere oppositiepartij geeft u de afkorting YAP. U weet niet waarvoor deze letters staan maar stelt dat dit een oppositiepartij is, u stelt uitdrukkelijk dat dit geen regerende partij is. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat YAP de afkorting is van de partij die reeds jarenlang aan de macht is in Azerbeidzjan. Uw motivering voor uw gebrek aan kennis met name dat u nog maar pas lid was geworden, dat u nog geen tijd had gehad om u in te werken in de partij, dat u vaak werd opgepakt door de politie waardoor u geen tijd had om u in te lichten, en dat indien u langer lid was - bv. zo'n 2 à 3 jaar - u dit wel zou weten, is niet afdoende. Er moet immers vooreerst worden opgemerkt dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van uw beweerde vervolging wegens uw politieke engagement voor de KHC en dat van een asielzoeker die zich op een dergelijk vluchtmotief beroept redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij op eenvoudige kennisvragen m.b.t. zijn partij en de politieke situatie in zijn land het antwoord kent. Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6 & 9) dat u reeds sinds 2009 interesse had voor de KHC en u er zich toen reeds lid van wou maken, dat u sinds oktober 2010 lid bent van de KHC en pas in april problemen ondervond met de autoriteiten. Hiermee ondergraaft u zelf uw bewering dat u geen tijd had om zich in te werken in de partij. De motivatie van uw vader (CGVS vader p. 5) dat verkiezingen tot niets leiden en dat dit hem niet interesseerde, vergoelijken geenszins zijn gebrek aan elementaire kennis betreffende zijn partij.”

Het vage verweer in het verzoekschrift dat (zie p. 7) *“De tegenpartij verwijt aan verzoekers te hebben aangeduid dat sinds 10.10.2010, er weinig verkiezingen waren. Maar dit feit is heel juist en werd door G. vermeld”* doet geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet kon zeggen of er, sinds hij lid was van de KHC, verkiezingen hebben plaatsgevonden. Uit de informatie van de commissaris-generaal blijkt nochtans dat er op 7 november 2010 parlementsverkiezingen plaatsvonden in het land van herkomst.

Evenmin slagen verzoekers er in door in hun verzoekschrift een overzicht te geven van de verkiezingsresultaten van de parlementsverkiezingen in november 2010, de vaststelling van de commissaris-generaal te ontcrachten dat verzoeker in gebreke bleef inlichtingen te geven aangaande de rol van zijn partij bij de laatste parlements- en presidentsverkiezingen.

Verzoekers pogen in hun verzoekschrift het feit dat verzoeker aangaf dat de KHC deel uitmaakt van een coalitieblok maar hij hierover geen verdere informatie kon geven- zoals of dit blok een bepaalde naam draagt, welke andere oppositiepartijen er deel van uitmaken, of wanneer dit blok was opgericht- te vergoelijken door te verwijzen naar het Franse diplomatieke bericht, dat geen naam van het coalitieblok vermeldt.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoekers ook in het kader van huidige procedure voor de Raad, in gebreke blijven enige verduidelijking te geven aangaande het bedoelde coalitieblok. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in zijn nota van 15 maart 2012 aangeeft dat het feit dat het Franse bericht geen naam vermeldt van het oppositiefrent, niet betekent dat dit blok geen naam heeft. Verzoekers verweer wordt door de Raad niet aanvaard.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift opwerpen dat hen niet kan verweten worden dat ze niet alle politieke partijen kennen in hun land en hun enige doel was hun leven te redden, antwoordt de Raad dat dit verweer geen afbreuk doet aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoont met betrekking tot zijn partij én met betrekking tot de politieke situatie in Azerbeidzjan in het algemeen. Aangezien verzoeker verklaarde zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van vervolging wegens zijn politieke engagement voor de KHC, kon van hem wel degelijk worden verwacht dat hij op eenvoudige kennisvragen omtrent zijn partij en over de politieke situatie in zijn land van herkomst, kon antwoorden, wat in casu niet het geval was.

Verder stelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen vast dat verzoekers verklaringen niet overeenkomen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal en waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt:

“Meer nog, wat betreft de betogingen waaraan u in april 2011 deelnam, respectievelijk op 02/04 en 17/04, stelt u (CGVS p. 9) dat de betoging van 02/04 de eerste was die plaatsvond in 2011 en dat er hiervoor in 2011 geen waren. Ook uw vader, die beweert te hebben deelgenomen aan de betoging van 02/04, stelt (CGVS vader p. 5) dat er voordien in 2011 geen betogingen doorgingen. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de maand maart van 2011, met name op 11/03 en 12/03, oppositiebetogingen in Baku hebben plaatsgevonden waartijdens de politie toen telkens op gewelddadige wijze is tussengekomen met vele arrestaties van opposanten tot gevolg. De vaststelling dat u en uw vader hiervan niet op de hoogte zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie beweerde politieke engagement.”

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift geen poging ondernemen om bovenstaande vaststelling te weerleggen; deze blijft derhalve overeind en de Raad maakt ze tot de zijne.

Daarnaast zette de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen uitgebreid uiteen dat enerzijds de opeenvolgende verklaringen van verzoeker en deze van zijn vader betreffende de door hen neergelegde documenten die hun lidmaatschap van KHC moeten aantonen, ernstige incoherenties en tegenstrijdigheden vertonen en dat anderzijds de verklaringen van verzoeker aangaande de aanhoudingen, ernstige tegenstrijdigheden vertonen met deze van zijn vader.

Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift tot het louter tegenspreken van de vaststellingen daaromtrent van de commissaris-generaal.

Dergelijke handelwijze is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar ze met de argumentatie dat (zie verzoekschrift p. 7) *“De tegenstrijdigheden en fouten die door de tegenpartij aangeduid werden, werden reeds nader verklaard door de verzoekers, tijdens hun verhoren [...]”*, niet verder komen dan een loutere bewering. Inderdaad blijkt dat verzoekers tijdens hun verhoor geconfronteerd werden met de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen maar ze terzake geen deugdelijke uitleg konden verschaffen.

Ten slotte stelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen en deze van zijn gezin, inzake hun vluchtroute van Oekraïne naar België:

“Uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 5; CGVS vader p. 3; CGVS K. (...) p. 2; CGVS S. (...) p. 2; CGVS zus p. 2) dat jullie in een wagen naar België reisden, dat de passeur jullie internationaal paspoort had ingehouden en dat hij voor jullie nieuwe internationale paspoorten had aangemaakt die hij toonde tijdens de controles. Jullie weten niet welk staatsburgerschap jullie volgens deze aangemaakte paspoorten hadden. Jullie hebben evenmin weet of er een visum in het paspoort was aangebracht noch door welk land het eventuele visum was uitgereikt. Verder had de passeur geen afspraak gemaakt wat jullie dienden te zeggen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw familieleden geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat voor jullie was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw familiesleden jullie Azerbeidzjaans paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.”

Waar verzoekers in hun verzoekschrift laten gelden dat de Belgische autoriteiten voldoende tijd hadden om bij de andere Europese Lidstaten na te gaan of aan hen een visum uitgereikt werd, antwoordt de Raad dat deze opwerping niet dienstig is.

Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om de status van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

Wat verzoekers reisweg betreft, benadrukt de Raad dat van verzoeker kan verwacht worden dat hij zijn ongewone en bijzondere reis kan toelichten, quod non in casu.

De verwijzing in het verzoekschrift naar een internetsite en de enkele verklaring dat verzoekers met een passeur reisden, is niet in staat om de onwetendheid van verzoeker aangaande zijn reisroute te lichten.

De commissaris-generaal heeft bijgevolg terecht besloten dat de quasi gehele onwetend van verzoeker omtrent zijn reisweg, zich tegen zijn geloofwaardigheid keert.

De Raad deelt bijgevolg het vermoeden van de commissaris-generaal dat verzoeker en zijn familieleden hun paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door hen verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop ze uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden.

Waar verzoeker tenslotte in zijn verzoekschrift de tegenstrijdigheden wijt aan een vertaalprobleem tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal, stelt de Raad vast dat tijdens dit verhoor (zie het verhoorverslag van 26 januari 2012, p. 1) aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en er werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen onmiddellijk moest melden.

Daarenboven kreeg verzoeker de gelegenheid bij het einde van het verhoor om nog iets toe te voegen. De Raad stelt vast dat verzoeker naar aanleiding van het verhoor, geen enkele opmerking gemaakt heeft met betrekking tot het verloop ervan en over de uitwisseling van gezegden tussen de tolk en hemzelf.

De Raad deelt de mening van de commissaris-generaal die in zijn nota aangeeft dat het niet ernstig is in hoofde van verzoeker, om na confrontatie met een negatieve beslissing, louter hypothetisch te stellen dat zijn verklaringen verkeerd vertaald werden. Verzoeker blijft in gebreke aan te tonen dat de verklaringen die hij heeft afgelegd, niet of foutief in het verhoorverslag zijn opgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich voor het overige in hun verzoekschrift beperken tot het aanhalen van een vrees voor vervolging.

De Raad wijst er echter op dat dit op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen –ook al moet niet bewezen worden dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden- en verzoekers dienen in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. Verzoekers blijven hier echter in gebreke.

2.8. Gelet op wat voorafgaat, wordt aan het asielrelaas van verzoekers geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De status van vluchteling als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Verzoekers kunnen evenmin steunen op een ongeloofwaardig relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze, wanneer zij naar hun land van herkomst terugkeren, een reëel risico zullen lopen op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a. of b. van vreemdelingenwet.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.9. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen op een correcte wijze genomen en gemotiveerd zijn. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekers zelf aangevoerd tijdens hun verhoor op 26 januari 2012 op het Commissariaat-generaal, bevatten de bestreden beslissingen gedetailleerde overwegingen die de beslissingen afdoende motiveren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE